

לפרשת ויגש (2)

א. אחרי שנים רבות ייפגשו הבן האובד והאב המתאבל. לפני כן, יגלה עצמו יוסף בפני אחיו, וימשוך אותם ואת צאצאיהם בעבותות אהבה ודאגה, אל המזון הנגיש, אל הנוחות אל והעבדות ארוכת השנים.

ב. (א) ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו: (ב) ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה: (ג) ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו: (ד) ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכתם אתי מצרימה: (ה) ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכתם אתי הנה כי למחנה שלחני אלהים לפניכם: (ו) כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציר: (ז) וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה: (ח) ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים ושימני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים: (ט) מקהו ועלו אל אבי ואמרתם אליו פה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד: (י) וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך: (יא) וכלפילתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תגרש אתה וביתך וכל אשר לך: [בראשית מה, 1 – 11]

ג. הבכי, פותח שער בחומות הלב, ומאפשר קרבה גדולה. יוסף, שבכה בעבר בהסתר, בוכה עכשיו בגלוי. דמעותיו אלה של יוסף מסיימות סיפור עצוב, אבל פותחות מסע ארוך של בכיה לדורות.

ד. על סף הבכי הבכי / נתן זך

על סף הבכי הבכי
ומעבר לבכי בכי
באשר אלך תלכי
ובאשר תלכי בכי

ואין עוד קץ לבכי
ובי רק בכי על בכי
מנעי עינך מבכי
מנעי מבכי עיני

רק הרף בין אפל לאפל
הבהוב רק בין צל לצל
הביטי: האיש המברך הוא
האיש המקלל.